

[Arbejds- og Socialministeren.]

nen, ikke mindst over for de Vanskeligheder, der kan tænkes at opstaa i den kommende Tid.

Det er jo saare naturligt, at der, naar et Spørgsmaal som dette drøftes her i Salen, rejses en Række Problemer, som staaer i nær Tilknnytning hertil. De ærede Medlemmer Hr. Svend Nielsen og Hr. Bertel Dahlgaard har saaledes rørt ved en Række Spørgsmaal, men det vil næppe undre nogen, at jeg for Øjeblikket finder det mest formaalstjenligt at faa Lovforslaget gennemført i den Skikkelse, hvori det er forelagt, og det er naturligt, at man saa senere tager op til Overvejelse, Undersøgelse og Drøftelse, eventuelt Gennemførelse, en Række af de Forslag, som har været fremme her.

Eiler Jensen: Der er i Forbindelse med Behandlingen af de foreslaaede Ændringer fremkommet en Del Betragtninger, som nødsager mig til at tage Ordet, idet jeg ikke ved at tie ligesom vil give mit Samtykke til en Række Synspunkter, som jeg ikke er enig i.

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen har peget paa den Vanskelighed, der skulde være ved at finde Mæglingsmænd, og har faaet Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen. Naturligvis har de to Hovedorganisationer været klar over, at der her laa en Vanskelighed, og de har været enige om, at det maatte overdrages til den faste Voldgiftsret at udpege de paagældende Personer; og jeg tør nok røbe — det er ingen Hemmelighed —, at man har tænkt paa en Række Personer inden for Administrationen, som maa anses for at være brugbare, samt inden for den faste Voldgiftsrets eget Omraade; jeg tænker her paa de mange Jurister, der er i Brug ved de faglige Voldgiftsretter, og som har staaet deres Prøve. Men det er noget, som vi i og for sig ikke her skal træffe Afgørelse om; jeg vil blot gøre denne Bemærkning til Oplysning.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har benyttet Lejligheden til at trække en hel Del af de Krav op, som vi af og til fra det kommunistiske Partis Side hører fremdraget i Debatteerne i Arbejderforsamlingerne, og det ærede Medlem har benyttet Lejligheden til at drage til Felts mod Septemberforliget. Rent personligt kunde jeg i og for sig godt tænke mig, at dette blev revideret ved en eller anden Lejlighed, men jeg kan ikke slutte mig til den Opfattelse, at Septemberforliget har den samme Betydning i Dag, som det havde i 1899, skønt det har den samme Ordlyd. Det maa være

enhver bekendt, som følger med i Forholdene paa Arbejdsmarkedet, at der netop ved de mangfoldige Fortolkninger og de mangfoldige Ændringer, der er sket i de faglige kollektive Overenskomster, er sket en Forrykkelse i Septemberforligets Betydning, og naar alt kommer til alt, tør man vel nok stille det Spørgsmaal, om en Behandling af Septemberforliget hører hjemme under den Lovgivning, der her er til Behandling; det tror jeg ikke.

Det ærede Medlem mente, at det Forslag, der er fremme, var utilfredsstillende, men har dog tilkendegivet over for det høje Ting, at med Hensyn til selve det, som Forslaget tager Sigte paa, er han enig i de Betragtninger, som har faaet Udtryk i Ændringerne. Men det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen benytter Lejligheden til at drage til Felts mod de Afstemningsregler, der findes henholdsvis i Lovens § 7 og § 8, og den Sammenkædningsbestemmelse, der er nedlagt i § 8, og her finder jeg, at jeg har en dyb Interesse i at fremdrage det, som jeg mener er de faglige Organisationers virkelige Interesse i dette Spørgsmaal. Jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at hvis disse Bestemmelser ensidigt vendte sig imod Arbejderorganisationerne og det kun var dem, der var forpligtede i Henhold til Lovens Bestemmelser, kunde det være meget betænkeligt; men det er naturligvis saaledes, at naar der fremkommer et Mæglingsforslag, omfatter det regelmæssigt to Parter, Arbejdsgiverparten og Arbejderparten, og begge Parter er underkastet de Bestemmelser, Loven indeholder, baade med Hensyn til Sammenkædning og med Hensyn til Afstemningsregler. Jeg ønsker at udtale, at der ikke fra De samvirkende Fagforbunds kompetente Forsamlinger foreligger noget som helst Krav om Ændringer i den Retning, hvori det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen udtalte sig, lige saa lidt som der fra de tilsluttede Organisationer er udtalt Ønsker herom. De samvirkende Fagforbunds Generalforsamling i 1939 vedtog med overvældende Flertal de fælles Afstemningsregler, som nu delvis er indflettet i Lovens § 8.

Man vil se i Loven, at der gives ikke Anvisning paa, om Urafstemning eller kompetent Forsamling skal benyttes, men det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen er sikkert vidende om, og jeg vil gøre det høje Ting opmærksom paa, at der inden for De samvirkende Fagforbund er vedtaget og er gældende et Urafstemningsprincip, hvorefter intet Mæglingsforslag fremkommer, uden at det ubetinget skal gaa ud til Urafstemning